

Mál nr. 120/2024

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Ábyrgðartrygging ökutækis.

Skráningarnúmer ökutækis (A)

Notkun ökutækis.

Gögn.

1. Málskot mótttekið 12. apríl 2024, ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V, dags. 6. maí 2024.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi orðið fyrir líkamstjóni hinn 25. ágúst 2023 er hún féll af reiðhjóli á bifreiðaplani við Skeifuna 8. Varð slys hennar með þeim hætti að bifreiðin A kom akandi að M fyrir horn með þeim afleiðingum að M fannst bifreiðin ætla að aka á hana. Krossbrá M og bremsaði með þeim afleiðingum að hún féll af hjólinu lenti harkalega á jörðinni. M gerði kröfu um bætur vegna líkamstjóns síns úr ábyrgðartryggingu ökutækisins A hjá V en bótaábyrgð var hafnað með tölvupósti dags. 23. janúar 2024 á þeim grundvelli að slysið verði ekki rakið til notkunar ökutækisins A. Telur M niðurstöðu V ranga og byggir á því að A hafi verið í venjulegri og eðlilegri notkun sem ökutæki í skilningi 1. mgr. 4. gr. laga nr. 30/2019. Varð slysið í svo nánnum tengslum við akstur ökutækisins að það hljóti að falla undir notkunarhugtakið. M telur nægilega sannað að tjón það sem um ræðir, sé valdið af notkun ökutækisins A, enda hafi ökumaður þess keyrt að M með þeim afleiðingum að hún taldi að árekstur væri í uppsiglingu. Ekki sé unnt að líta svo á að bein ákoma ökutækis og tjónþola sé skilyrði fyrir því að bótaábyrgð stofnist, enda er talið nægilegt að tjóninu sé valdið við notkun bifreiðarinnar líkt og leiða má af 1. mgr. 4. gr. laga um ökutækjatrýggingar. Vísar M til nánar til greindra dóma og úrskurða máli sínu til stuðnings.

V hefur hafnað bótaskyldu úr ábyrgðartryggingu ökutækisins A. Vísar V til framburða M og ökumanns A í fyrirbyggjandi lögregluskýrslu og telur á grundvelli þeirra að tjón M verði ekki rakið til notkunar A, heldur til rangra viðbragða M í aðdraganda fallsins.

Álit.

Ágreiningur málsins hverfist um hvort líkamstjón það sem M varð fyrir vegna falls af reiðhjóli hinn 25. ágúst 2023 megi rekja til notkunar ökutækisins A í skilningi 1. mgr. 4. gr. laga um ökutækjatrýggingar nr. 30/2019. Í 1. mgr. 4. gr. laga nr. 30/2019 um ökutækjatrýggingar segir að eigandi (umráðamaður) ökutækis skuli bæta það tjón sem hlýst af notkun þess þó tjónið verði ekki rakið til bilunar eða galla á ökutækinu eða ógætni ökumanns. Ber M sönnunarbyrði fyrir því að líkamstjón hennar sé að rekja til notkunar ökutækisins A en ekki annarra atvika. Engin vitni voru að tjónsatvikinu og kom lögregla ekki á tjónsvettvang. M gaf skýrslu hjá lögreglu fimm dögum eftir tjónsatvikinu. Hafði lögregla þá samband við ökumann bifreiðarinnar A og tók niður hennar framburð. Óumdeilt er að M mætti bifreiðinni A í aðdraganda þess að hún féll af reiðhjólinu. Kveðst M hafa brugðið mikið er hún kom auga á A sem ekið var fyrir hornið á Skeifunni 8. Bremsaði hún til að forðast árekstur og féll við það fram fyrir hjólið og lenti á andlitinu. Ökumaður A kveðst hafa ekið mjög hægt eða á 5 km/klst. og kveðst vera mjög hissa á viðbrögðum M. Taldi ökumaður A að nægir tími og pláss hafi verið fyrir M að bregðast við.

Líkt og fyrr segir voru engin vitni að tjónsatvikinu og liggur því staðsetning reiðhjóls og ökutækis í aðdraganda þess að M féll ekki fyrir í málinu. Liggja ekki fyrir nein gögn sem sýna fram á að tjónið verði rakið til sérstakra eiginleika ökutækisins A sem tengjast hraða, vélarafls eða þyngd þess en það er forsenda þess að hlutlæg ábyrgð eiganda A stofnast skv. 1. mgr. 4. gr. laga um ökutækjatrýggingar. Ósannað er því að aksturslag eða hraði A hafi orsakað það að nauðsynlegt var fyrir M að hemla hjólinu snögglega. Ber M sönnunarbyrði fyrir því að tjónið megi rekja til fyrrgreindra sérstakra eiginleika ökutækisins og telja verður að sú sönnun hafi ekki tekist. Verður því ekki talið sýnt fram á að tjón M verði rakið til notkunar ökutækisins A.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum fyrir líkamstjón úr ábyrgðartryggingu ökutækisins A hjá V.

Reykjavík, 27. ágúst 2024.
rafræn undirskrift

Sóley Ragnarsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir